

ПРОЦЕДУРА И ТВЪРДЕНИЯ НА СТРАНИТЕ:

Съдебното производство е образувано във връзка с Решение № 22 от 10.03.2022 г. на Апелативен съд – Бургас, постановено по ВНОХД № 199/2021 г. по описа на същия съд, с което е отменена Присъда № 15 от 15.01.2021 г. на Окръжен съд – Бургас по НОХД № 1088/2018 г. по описа на БОС, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на Окръжен съд – Бургас.

Окръжна прокуратура – Бургас е внесла в съда обвинителен акт против подсъдимия Т. Д. К., ЕГН *****, за извършено престъпление по чл. 282, ал.2, вр. ал.1 от НПК. В обвинителният акт се твърди, че на 11.12.2007 г. - 14.05.2008 г. в гр. Бургас, подсъдимият, в качеството си *** с рег. № *** на Камарата на **, с район на действие ***, т.е., длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение, нарушил служебните си задължения, установени в чл. 343, ал.2 (отм.) ГПК и в чл. 373 (отм.) ГПК при извършване на действия по изпълнително дело № 20077080400263/2007 год. по описа на ** Т. К., с цел да набави имотна облага за взискателя И. В. И., като от това да са настъпили значителни вредни последици – неимуществени, изразяващи се в уронване авторитета на съдебното изпълнение и имуществени – в размер на 584,955 лева, явяващи се пазарната стойност на поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, за община Несебър.

В хода разпоредителното заседание, проведено по реда на чл. 248 и сл. от НПК, явилите се страни изразиха становища за липса на основания за спиране или прекратяване на наказателното производство. Служебният защитник на подсъдимия и представителят на Окръжна прокуратура изразиха становище, че в досъдебното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на страните в процеса.

Съдебното производство се разви по реда на глава XX от НПК.

В хода на съдебното следствие съдът, по искане на представителя на Окръжна прокуратура – Бургас и на основание чл. 287, ал.1 от НПК, допусна изменение на обвинението срещу подсъдимия Т. К., като прие същото като такова по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК – затова, че в периода 11.12.2007 г. - 14.05.2008 г. в гр. Бургас, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение, а именно ** с рег. № ** на Камарата на **, с район на действие **, с цел да набави имотна облага за взискателя И. В. И., е нарушил служебните си задължения при извършване на действия по изпълнително дело № 20077080400263/2007 год. по описа на * Т. К., като:

- На 11.12.2007 г. е изпратил призовка за доброволно изпълнение на

длъжника Б. В. Б. без да посочи имота, спрямо когото се насочва принудителното изпълнение и начина за принудително изпълнение, както и без да изпрати писмо до Служба по вписвания в гр. Несебър с искане за налагане на възбрана върху поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, съгласно чл. 343, ал. 2 от ГПК (отменен), който гласи, че когато изпълнението се насочва върху недвижим имот, едновременно с изпращането на призовката за доброволно изпълнение, в която трябва да бъде посочен имотът, държавният или частен съдебен изпълнител изпраща писмо до Службата по вписванията за вписване на възбрана върху този имот;

- На 12.02.2008 г. е извършил опис на поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, собственост на Община Несебър, като собственост на Б. В. Б., без да е налице наложена възбрана на имота към момента на извършване на опис и без да е извършил проверка за собствеността, съгласно чл. 373 от ГПК (отменен), според който „След изтичане на срока за доброволно изпълнение държавният или частният съдебен изпълнител пристъпва към опис на посочения в призовката възбранен имот. Описът се извършва само ако държавният или частният съдебен изпълнител се увери, че имотът е бил собственост на длъжника към деня на налагане възбраната. Проверката на собствеността се извършва чрез справка в данъчните и нотариалните книги и по друг начин, включително и чрез разпит на съседни. Когато няма сигурни данни за собствеността, взема се предвид владението към деня на възбраната.“;

- на 14.05.2008 г. е издал постановление за възлагане на недвижим имот на взискателя И. В. И., като в същото вписал поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, собственост на Община Несебър, като собственост на длъжника Б. В. Б., и от това да са настъпили значителни вредни последици, а именно неимуществени – уронване авторитета на съдебното изпълнение и имуществени в размер на 98 800 лв., явяващи се пазарната стойност на земята и насажденията в нея в поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, за община Несебър.

В съдебно заседание, представителят на Окръжна прокуратура – Бургас, след разбор на доказателствените материали по делото, изразява становище за доказаност на обвинението, като излага правни аргументи за заключението си, че деянието на подсъдимия покривало от обективна и субективна страна състава на престъплението, предявено на К.. Предлага при ангажиране на наказателната му отговорност да бъде отчетено като смекчаващо вината обстоятелство чистото съдебно минало на подсъдимия, както и значителният времеви период, изминал от извършване на деянието, като в тази връзка намира за справедливо наказание „лишаване от свобода“ в размер към минималния, а именно 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 години. Моли, на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК,

подсъдимият да бъде лишен от право да заема длъжността *** за срок от 1 година и 6 месеца.

Предлага веществените доказателства да останат приложени по делото, а К. да бъде осъден да заплати направените по делото разноски.

В съдебно заседание подсъдимият Т. К. се явява лично и дава обяснения по обвинението. Не се признава за виновен и отрича да е действал умишлено и с цел причиняването на вреда. Изразява съгласие със становищата на своите защитници и моли за оправдателна присъда.

Упълномощените защитници на подсъдимия оспорват обвинението. Твърдят, че липсват безспорни доказателства, върху които да се изгради категоричен правен извод, че подсъдимият е извършил престъплението, за което е обвинен. При анализа на доказателствата изразяват силна критичност по отношение показанията на свидетелите И. И., Б. Б., Р. Д., П. Л., Д. Е. и Г. В., като сочат конкретни доводи за твърдението си, че тези лица всъщност са били в основата на измамата, чрез която е трябвало да се прехвърли собствеността върху процесния имот. Защитниците оспорват и изводите на прокуратурата, че описаните в обвинителния акт действия и бездействия на подсъдимия представляват съставомерно изпълнително деяние на престъплението по чл. 282, ал.2, вр. ал.1 от НК, като излагат конкретни фактически и правни аргументи в тази насока. Така по отношение обвинението, че подсъдимият бил изпратил призовка за доброволно изпълнение на длъжника, без да посочи имота, спрямо който ще насочи изпълнението защитниците твърдят, това деяние не само не било престъпление, но дори не било и административно нарушение, тъй като ГПК не поставял условие, първата призовка да бъде такава, в която да се упомене и да се опише начина на изпълнение. По отношение второто обвинително умозаключение – че на 12.02.2008 г. ** бил извършил опис на поземления имот, без да е налице наложена възбрана, защитниците възразяват, че възбраната не е способ за принудително изпълнение, а е обезпечителна мярка и доколкото според прокуратурата К. е бил воден от специалната цел да набави имотна облага за И. И., те твърдят, че невписването на възбраната всъщност е във вреда на последния, доколкото нарушава правата му като взыскател.

Защитниците възразяват и относно обективната съставомерност на инкриминираните деяния от гледна точка на изискуемия съставомерен общественоопасен резултат. Твърдят, че няма реално настъпили вреди, тъй като подсъдимият не е извършил въвод, който бил нормалният завършек и финал на изпълнителния процес, както и че в резултат на това производство не е било извършено деактуване на имота като частна общинска собственост на Община Несебър.

Според защитниците на подсъдимия, инкриминираните деяния са несъставомерни и поради липсата на субективния елемент от състава на престъплението, за което К. е обвинен. Твърдят, че от събраните по делото

доказателствени материали се установявало, че подсъдимият не е познавал свидетелите Б. и И., поради което не би могло у него да се породи специалната цел да облагодетелства последния извършвайки инкриминираните действия/бездействия.

Защитниците молят за оправдателна присъда.

ОБСТОЯТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО:

Подсъдимият Т. Д. К. е роден ** г. в с. **, област **, живее в гр. **, ** гражданин е, има завършено *** образование, **, **, **.

На основание издадена заповед № ЛС-И-606/16.11.2005 г. на Министъра на правосъдието и след подписване на клетвен лист, на 13.04.2006 г. подсъдимият Т. К. встъпил на длъжност като ** с район на действие **, с рег. № **, съгласно чл. 5, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) на основание параграф 1 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЧСИ. Към датата на подписване на клетвения лист, той бил вписан в регистъра на **.

През 2003 г. свидетелят * П. В. Л. и * П. Л., и двамата от **, работели в една кантора. Техни клиенти били свидетелите Г. В. и Р. Д., на които оказвали юридически услуги, като на св. В. услугите били във връзка с дело, което водел срещу ** и с фирмите му – „***“ *, „***“ * и други.

През 2007 г. свидетелят В. попитал св. Л. за познат ** в гр. **, тъй като имал заведени изпълнителни дела, по които нямало движение, а и искал да помогне на негови служители, които имали неуреден дълг помежду си. Свидателят Л. посочил подсъдимия Т. К., с когото се познавали от държавната съдебно-изпълнителна служба.

През 2007 г. свидетелите Б. В. Б. и И. В. И. работили във фирмата на св. В. - „***“ *, като ** и **. Въпреки, че двамата нямали реални парични задължения един към друг, след уговорка от свидетеля Р. Д., св. Б. подписал запис на заповед от 11.02.2007 г. за 61 000 лв. с падеж 28.02.2007 г., в полза на св. И. И., с място на издаване с. Емона общ. Несебър и място на плащане гр. Севлиево.

Към инкриминирания период от време св. Д. Е. работела в кантората на * Л., като била вписана като ** в *. Тя познавала св. Р. Д. и св. В., дори ги придружавала при посещенията им в Люксембург, във връзка с воденото дело срещу **, тъй като владеела френски език.

На 13.07.2007 г., въз основа на пълномощно (л. 141, т. I от ДП), издадено от * Л. като процесуален представител на вискатели по изпълнително дело № 45/2007 г., образувано при ** – свидетеля Л. М., свидетелката Д. Е. подала заявление (л. 139, т. I от ДП) до Службата по кадастъра в гр. Бургас, с което поискала издаване на скица за имоти, касаещи изпълнителното дело, образувано при св. М., но в него посочила и номера имот в с. Емона – 27454.30.27. Правният си интерес да получи исканата скица

Е. аргументирала с издадено от св. М. удостоверение по изпълнително дело № 45/2007 г. (л. 140, т. I от ДП), където изрично бил записан и номера на въпросния имот в с. Емона – 27454.30.27, макар същият да нямал никакво отношение по изпълнително дело № 20077140400045 по описа на * св. Л. Х. М. – в същото нямало данни длъжникът по делото „**“ * да притежава недвижими имота в землището на с. Емона.

Въз основа на посоченото заявление, св. Е. се снабдила със скица № 24995/20.07.2007 г., в която имотът в с.Емона бил индивидуализиран като имот с идентификатор 27454.30.27, с площ 64,995 дка, стар идентификатор на имота кв. 0, № 170 и собственост на Община Несебър.

На 05.12.2007 г. с Определение № 522 на РС-Севлиево, св. Б. В. Б. бил осъден да заплати на св. И. В. И. сумата от 67 381,72 лв., представляваща главница, лихва и разноски, на основание подписаната запис на заповед от 11.02.2007 г. за 61 000 лв.

На 08.12.2007 г. * П. Л. подал молба вх. № 631 /изп.д. 00263/2007 г. (л. 7, т. 2 от ДП) от името на вискателя св. И. И., до * – подсъдимия Т. К., с район на действие **, за завеждане на изпълнително дело срещу длъжника Б. Б., като в молбата бил посочен способ на изпълнение – опис и оценка на нива, намираща се в землището на с. Емона, област Бургас, без да бъдат посочени други подробности за индивидуализация на имота.

Св. Б. не е притежавал имот в землището на с. Емона, общ. Несебър, област Бургас.

Въз основа на подадената молба, на 10.12.2007 г. било образувано изпълнително дело 20077080400263/2007 г. по описа на * Т. К., със страни – вискател И. В. И. от гр. **, ул. ** № * и длъжник Б. В. Б. от гр. **, ж.к. „**“ бл. *, вх. *, ет. *, който предварително се бил регистрирал на този адрес със съдействието на св. Ж. М. – собственик на апартамента, макар никога да не е живял в него.

На 11.12.2007 г. подсъдимият Т. К. изпратил писмо с обратна разписка до Служба по вписванията - гр. Несебър, с което поискал справка за вписвания и заличавания по партидата на св. Б. В. Б.. На същата дата били изпратени писма с обратни разписки до ТД на НАП - Бургас, АДВ, Служба вписвания - Бургас, НАП – РУСО Бургас, и до ПП КАТ Бургас, с които подсъдимият искал информация за дължими публични държавни вземания, вписвания по партии, трудови договори и притежавани МПС от длъжника св. Б..

На същата дата 11.12.2007 г. подсъдимият К. изпратил призовка изх. № 863/11.12.2007 г. за доброволно изпълнение до Б. В. Б. на адрес гр. **, ж.к. „**“, бл. *, вх. *, ет. * (л. 24, т. 2 от ДП), в която не бил описан, начина за принудително изпълнение, нито имуществото, към което ще бъде насочено. Подсъдимият Т. К. не изпратил съответно писмо за налагане на възбрана върху имота.

На направените запитвания от страна на подсъдимия били получени отговори от ТД на НАП – Бургас, АДВ, Служба вписвания – Бургас, НАП – РУСО Бургас и от ПП КАТ Бургас, но в изпълнителното дело липсва отговор от Служба вписвания – Несебър и от Служба вписвания – Бургас.

От изпратената от ТД на НАП – Бургас справка с изх. № 0200008985/14.12.2007 г. станало ясно, че св. Б. В. Б. няма декларираны недвижими имоти, няма декларирана движима собственост, няма декларираны банкови сметки в РД Бургас. Отговорът на КАТ – Бургас бил, че св. Б. не притежава МПС.

В отговора от ТД на НАП – Бургас с изх.№ 0200008974/14.12.2007 г. било посочено, че Б. В. Б. има регистриран трудов договор с „***“ * от 01.11.2004 г. – безсрочен и действащ.

От ТД на НАП – Бургас с изх.№ 0200008943/14.12.2007 г. било посочено, че Б. В. Б. няма задължения. От Агенцията по държавни вземания – Регионална дирекция – Бургас било издадено удостоверение, че за св. Б. няма данни за публични задължения.

На 23.01.2008 г., подсъдимият К. получил обратната разписка за връчване на призовката за доброволно изпълнение с изх. № 863 от 11.12.2007 г., в която било отбелязано, че Б. В. Б. е непознат на посочения адрес – гр. **, ж.к. „***“, бл. *, вх. *, ет. *.

На 28.01.2008 г., подсъдимият К. съставил нова призовка за доброволно изпълнение с изх. № 146/28.01.2008 г., в която вече вписал както начина за принудително изпълнение – опис, така и данни, индивидуализиращи имота – ПИ 27454.30.27 с площ от 64,985 дка в землището на с. Емона, чийто опис щял да се извърши на 12.02.2008 г. от 11:00 часа, и изпратил призовката на св. Б. на адрес гр. **, ул. „***“ № *, вх. „**“. Въпреки индивидуализацията на имота, подсъдимият К. отново не изпратил писмо до Служба по вписванията - гр. Несебър за вписване на възбрана върху този имот.

С АОС (частна) № 2018/20.07.2004 г., процесният имот № 000170 в землището на с. Емона, общ. Несебър, с площ 62,686 дка, с начин на трайно ползване – широколистна гора, бил актуван като частна общинска собственост на Община Несебър. По скица № 1396/19.12.2005 г. имотът бил посочен с площ от 64995 кв.м. и идентификатор 27454.30.27, при влизане в сила на кадастралната карта.

Призовката за доброволно изпълнение с изх. № 146/28.01.2008 г. била връчена лично на св. Б. на 31.01.2008 г., който веднага след получаването ѝ я занесъл на св. Л.

На неустановена дата – няколко дни след 31.01.2008 г., свидетелите Л., Д. Б. и И., пристигнали в гр. Бургас. Л., Б. и И. посетили кантората на подсъдимия в гр. **, където последните подписали различни документи, без да ги четат.

В кантората си, намираща се на ул. „***“ № *, ет. *, в гр. ** подсъдимият

К. съставил писмо по Изп. дело № 00263/2006 г., (като ИД е от 2007 г.), без изх. номер и дата на писмото, до вискателя св. И. В. И. от гр. **, ул. „***“ № *, вх. * ет. *, с което го уведомявал, че на 12.02.2008 г. от 14:00 часа е насрочен опис на ПИ № 27454.30.27, собственост на длъжника Б. Б.. В писмото било отбелязано, че същото е връчено на 05.02.2008 г. лично от подсъдимия в кантората му на св. И..

С постановление от 12.02.2008 г. в гр. Бургас, К. назначил съдебно-техническа експертиза за определяне цената на поземлен имот 27454.30.27, с площ от 64,985 дка, намиращ се в землището на с. Емона, общ. Несебър, като за качеството на вещо лице назначил св. Г. П. Г..

На същата дата – 12.02.2008 г., подсъдимият К., заедно със св. Г., посетили поземлената комисия в гр. Несебър, с цел да се ориентират къде точно е имота, но на път за с. Емона се срещнали със св. Л.. Той ги отвел до имота, който преди това му бил показан от св. Р. Д..

Отново на 12.02.2008 г. в землището на с. Емона, подсъдимият Т. К. съставил протокол за опис на недвижим имот, в който вписал, че имота представлява ПИ 27454.30.27, с площ 64 985 кв.м., намиращ се в землището на с. Емона, общ. Несебър и е собственост на св. Б., като се позовал на скица с № 24895/20.07.2007 г., в която било отразено това обстоятелство и скица № 1/19.02.2008 г., издадени от кадастър Бургас. Описаната скица № 1/19.02.2008 г. била с дата седем дни след датата на изготвяне на протокола за опис на недвижим имот, като в изпълнителното дело е приложена само стр. 1 на тази скица. Скицата не била издадена от Кадастър Бургас, както е записано в описа, а е разпечатка от програма МКAD за достъп до данните на кадастъра. Посочената в протокола за опис скица № 24895/20.07.2007 г. не е била издавана от Кадастър Бургас на тази дата; тя също липсва в изпълнителното дело.

В протокола за опис на недвижимия имот от 12.02.2008 г. подсъдимият К. вписал също, че определя цена на имота от 262 800 лева. По изпълнителното дело била приложена експертиза от вещото лице св. Г. П. Г., на която в неустановен момент и неустановено от кого, била подменена стр. 3 и се отличавала от реално представената от вещото лице. В експертизата, намираща се по изпълнителното дело, липсва по какво е бил определен имотът, а скицата по която бил определен имотът била записана от вещото лице като № 24895/20.07.2007 г. на Кадастър Бургас, но такава скица не е била издавана за имота от Кадастъра на тази дата. Също така в експертизата за собственик на имота бил посочен св. Б. съгласно Решение № 134/1991 г. на РС-Несебър, но никое от всички решения с № 134/1991 г. на РС гр. Несебър не се отнася до длъжника св. Б. и никое от тях не го определя като собственик на имота.

На 21.02.2008 г., в гр. Бургас, подсъдимият К. протоколирал съставянето на три обявления за насрочване на публична продажба на описания имот в периода от 28.02.2008 г. до 28.03.2008 г., като едно от обявленията следвало

да се изпрати на Община Несебър за поставяне на таблото за обяви, но липсват данни за това в регистрите на общината.

Подсъдимият К. съставил два броя писма, без номера и без дати на издаване, до длъжника св. Б. и до взискателя св. И., с които ги уведомявал за насрочената публична продажба на имота. На писмата било отбелязано, че са връчени на 22.02.2008 г. на длъжника Б. Б. и на взискателя И. И., лично и на двамата, в кантората на **. Писмата са били подписани от И. и Б..

На 07.03.2008 г. са били изпратени писма без изх. № до Служба вписвания – гр. Малко Търново и до Служба вписвания – гр. Несебър с искане за информация за вписвания и заличавания по партидата на И. И. В. – * на длъжника Б. В. Б.. Получен бил отговор от СВ Малко Търново, че по партидата на лицето няма вписвания и заличавания. В кориците на изпълнителното дело липсва отговор от Служба вписвания – гр. Несебър.

На 28.03.2008 г. в гр. Бургас, подсъдимият К. съставил протокол, в който обявил публичната продажба за нестанала, тъй като не били получени наддавателни предложения. На 10.04.2008 г. лично (в кантората на *) К. връчил уведомление за това на взискателя И., който го подписал.

На 11.04.2008 г. неустановено по делото лице подало от името на взискателя св. И., по изпълнителното дело, молба с вх. № 181 от същата дата, с която се искало присъединяване на още един изпълнителен лист срещу длъжника Б. от дата 09.04.2008 г. в размер на 200 000 лв., издаден по заповед за изпълнение на парично задължение № 105/09.04.2008 г. на РС - Севлиево. Основание за издаване на заповедта бил отново запис на заповед от длъжника Б. В. Б. в полза на св. И. И. за сумата от 200 000 лв., която била с дата на издаване 20.03.2007 г., и отново място на издаване – с. Емона и място на плащане – гр. Севлиево. Посочената молба не била подписана от св. И..

На същата дата – 11.04.2008 г., неустановено по делото лице подало втора молба, с вх. № 182/11.04.2008 г., отново от името на св. И. и също с подпис, който не бил изпълнен от св. И., в която е било записано изявление от името на И., „да бъде обявен за купувач на имот в изплащане на вземането, при цена равна на оценката за сумата от 262 800 лв.“.

С протокол от 24.04.2008 г. подсъдимият Т. К., обявил взискателя И. В. И. за купувач на поземлен имот 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, при цена равна на оценката 262 800 лв. За така съставения протокол, било съставено и уведомление до длъжника Б., което било връчено на длъжника с обратна разписка на 17.05.2008 г. в гр. **.

С постановление от 14.05.2008 г., подсъдимият Т. К. възложил поземлен имот № 27454.30.27 с площ 64,985 дка, намиращ се в землището на с. Емона, общ. Несебър, върху взискателя И. В. И., като отново в постановлението било посочено, че имотът е собственост на длъжника Б. В. Б..

В изпълнителното дело № 263/2007 г. на ** Т. К. било приложено постановление за възлагане на недвижим имот от 14.05.2008 г., което не било

подписано от подсъдимия, като в същото са били посочени три грешни граници на имота и след изписването „на основание чл. 380-384 ГПК” ръкописно е добавено (отм.). Отделно от това, така съставеното постановление, освен че не било подписано и съдържало грешки, не било изпратено на страните, за да могат да осъществят правата си по ГПК.

Не е бил извършен и въвод във владение на купувача св. И. от страна на подсъдимия, след влизане на постановлението за възлагане в сила.

На 27.05.2008 г. неустановено по делото лице, по неустановен по делото начин, подало по изпълнително дело № 263/2007 г. молба с вх. № 281/27.05.2008 г., с която вискателят И. уведомявал подсъдимия за постигнато извънсъдебно споразумение и искал насрочване на опис и оценка на недвижими имоти в землището на гр. Провадия, поради което поискал прехвърляне на делото на ** Л. Х. М. с район на действие * – *. Представен бил заверен препис от 13.05.2008 г. на споразумение от 12.03.2008 г., с което И. И. и Б. Б. се споразумели, че Б. се задължава да изплати на И. сума в размер на 1 064 000 лв. до 12.09.2008 г. на вноски по 177 334 лв., платими на 12-то число всеки месец от април до септември, а при невъзможност за изпълнение на задълженията щяло да се пристъпи към удовлетворение на св. И., чрез изнасяне на публична продан на недвижими имоти, намиращ се в землището на община Провадия и землището на Община Царево, каквито св. Б. не притежавал.

С Писмо изх. № 1048/28.05.2008 г. на * Т. К., изпълнителното дело, съдържащо 65 листа без изричен опис, било изпратено на * св. Л. М. рег. № ** на * с район на действие гр. *, който на 09.06.2008 г. образувал изпълнително дело № 20087140400032/2008 г. по негов опис.

С молба вх. № 059/02.06.2008 г. и идентична такава без номер и дата до * М., * М. Г., като пълномощник на св. И. И., поискала издаване на удостоверение за това, че длъжникът Б. В. Б. бил установен за собственик на недвижим имот № 27454.30.27 с площ 64,985 дка, намиращ се в землището на с. Емона, на основание чл. 373 от ГПК, което да послужи пред Агенцията по кадастъра. * М. издал удостоверение изх. № 141/26.06.2008 г., в което посочил, че длъжникът е установен за собственик на недвижим имот, находящ се в с. Емона, област Бургас на основание чл. 360, ал. 2 ГПК (отм.) във връзка с чл. 373 от ГПК (отм.) и съгласно протокол на * Т. К. от 12.02.2008 г. Удостоверението гласяло още, че на основание чл. 361, ал. 1, б. „в“ от ГПК (отм.) и съгласно скица № 1/19.02.2008 г. имотът бил подробно описан (с местонахождение, граници и размер). Свидетелят Л. М. в своето удостоверение също не посочил титул за собственост (нотариален акт, решение на поземлена комисия за възстановяване на право на собственост, договор или др. документ удостоверяващ право на собственост). Удостоверението с този изх. № 141/26.06.2008 г. било представено пред СГКК гр. Бургас и е с различно съдържание от намиращото се в кориците на изпълнително дело на * М..

Въз основа на издаденото удостоверение изх. № 141/26.06.2008 г. на * М., пълномощникът на св. И. И. – К. К., на 03.07.2008 г. подал заявление до СГКК – гр. Бургас за издаване на скица на имота, като към удостоверението приложил и постановление за възлагане на недвижим имот от 14.05.2008 г. вече подписано от подсъдимия К., с положени печати на него, поправени граници на имот и компютърно изписан текст /отм./ преди „постанових“, като оригинала на това постановление бил приложен към изпълнителното дело на * М.. На база на така подадената молба, била издадена скица рег. № 31229/03.07.2008 г. на СГКК гр. Бургас, в която св. И. В. И. бил посочен като собственик на имот с идентификатор № 2745.30.27.

На 06.08.2008 г. по молба на пълномощник на взискателя, подписаното и поправено постановление за възлагане на имот от 14.05.2008 г. било вписано от Служба вписвания към РС – гр. Несебър, по партидите на св. И. и св. Б., като това било всъщност първото вписване за имота по партидата на св. Б. Б., като вече бивш собственик на същия. Вписването било извършено от св. Е. М. – **, като програмата била направена така, че отваряла само полетата за вписване и не можело да се види предходни вписвания и евентуално кой е предходният собственик на имота. В задълженията на съдията по вписванията не влизало извършването на проверка относно собствеността на имота, а само проверка дали постановлението отговаря на изискванията на Закона, дали имота е описан достатъчно ясно и съдържат ли се данни за собственика.

На 13.08.2008 г. в гр. Несебър, с констативен нотариален акт № 105, том XXII, рег. № 14181, дело № 4165, * С. А. признал св. И. В. И. и М. К. И. за собственици на посочения недвижим имот – № 27454.30.27 с площ 64,985 дка, находящ се в землището на с. Емона.

На 26.07.2012 г. в гр. Бургас, в качеството си на пълномощник на св. И. И., св. Ж. М. подала заявление до СГКК Бургас за издаване на скица и получила скица № 28702/26.07.2012 г. за процесния имот, а на 03.08.2012 г. в гр. Несебър св. Ж. В. М., в качеството си на пълномощник на И. И. и М. И., с нотариален акт № 75, том XI, рег. № 9858, дело № 2031 от 03.08.2012 г. на * С. А., прехвърлила собствеността на недвижим имот № 27454.30.27 с площ 64,985 дка, намиращ се в землището на с. Емона, на „***“ *, представлявано от св. Г. Д. М. за сумата от 9 700 лв., която била по-ниска дори от данъчната оценка – 13 687,95 лв. и била преведена по банков път по сметка на св. М..

На 06.12.2012 г. св. Ж. В. М., като пълномощник на „***“ *, подала до СГКК гр. Бургас заявление за изменение на кадастрални данни за обект имот 27454.30.27, във връзка с което била издадена Заповед № КД-14-02-2154/10.12.2012 г. за образуване на два нови обекта в КККР – поземлени имоти с идентификатори 27454.30.48 и 27454.30.49, съответно с площ 7948 кв. м. и 57047 кв. м., и заличаване на поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 с площ 64995 кв. м.

На 24.01.2013 г. „***“ *, управлявано от М., продало ПИ № 27454.30.48 с площ 7948 кв.м. на свидетелите В. С. Б. и В. В. В..

При служебна проверка в Община Несебър през 2013 г. на актовете за общинска собственост било установено, че недвижим имот № 27454.30.27 с площ 64985 дка, намиращ се в землището на с. Емона, собственост на общината, бил продаден на публична продажба и възложен на св. И. и впоследствие продаден от него на „**“ *, поради което на 27.03.2013 г. в РП - гр. Несебър бил подаден сигнал от Кмета на Община Несебър и след извършена проверка било образувано настоящото дело.

На 22.12.2014 г., била подадена искова молба до РС – гр. Несебър от представител на Община Бургас против „**“ *, като впоследствие били привлечени като страни и В. Б., като собственик на 5/8 и В. В., като собственик на 3/8 от имот 27454.30.48, с което се искало да се обяви, че същите не са собственици на процесния имот. Било образувано гр. дело № 1056/2014 г. по описа на РС – гр. Несебър, което приключило с Решение № 184/10.12.2015 г., с което било прието за установено, че дружество „**“ * не е собственик на поземлен имот 27454.30.49 и В. Б. и В. В. съответно не са собственици на поземлен имот 27454.30.48. Решението на РС – гр. Несебър било обжалвано пред ОС – гр. Бургас и потвърдено, а впоследствие с Определение № 536/21.12.2017 г. по гр. дело № 2280/2017 г. по опис на ВКС не било допуснато касационно обжалване на решението на БОС, поради което същото влязло в сила на 21.12.2017 г.

По досъдебното производство е била назначена и изготвена оценъчна експертиза, от писменото заключение на която става ясно, че стойността на недвижимия имот към м. август 2012 г. е в размер на 519 960 лв., а към съставяне и влизане в сила на постановлението за възлагане – м. май 2008 г., стойността на имота е възлизала на 584 955 лева.

В съдебно заседание бе назначена и приета КСОЕ, която даде заключение, че пазарната стойност на процесния имот към м. май 2008 г. е 98 800 лева.

По делото е била назначена и изготвена съдебна графологична експертиза, от заключението на която е видно, че:

1. Подписът „за получател“ долу вляво над датата „05.02.2008“, в съобщение до И. В. И. от * Т. К., е изпълнен от И. В. И..

2. Подписът „за получател“ до датата „18.02.2008“ в обратна разписка *88000000041972* е изпълнен от И. В. И..

3. Подписът за „вещо лице“ в заключение на съдебно-техническа експертиза от Г. П. Г. е изпълнен от Г. П. Г.. Първият екземпляр по заключението е представен в оригинал по изпълнителното дело, а вторият екземпляр на заключението е копие на първия.

4. Подписът „за получател“, долу вляво над датата „22.02.2008“ – съобщение до Б. В. Б., е изпълнен Б. В. Б..

5. Подписът „за получател“, долу вляво над датата „22.02.2008“

в

съобщение до И. В. И. относно насрочена публична продан, е изпълнен от И. В. И..

6. Подписът „за получател“, долу вляво над датата „10.04.2008“ в съобщение до И. В. И. относно нестанала публична продан, е изпълнен от И. В. И..

7. Не се установява лицето, което е изпълнило подписа след думата “С УВАЖЕНИЕ“ в молба от И. В. И. вх. №181/11.04.2008 г. до * Т. К..

8. Не се установява лицето, което е изпълнило подписа след думата “С УВАЖЕНИЕ“ в молба от И. В. И. вх. № 182/11.04.2008 г. до * Т. К..

9. Екземплярът по споразумение от 12.03.2008 г. между И. И. и Б. Б. е представен като копие по изпълнителното дело. Подписът под думите „първа страна“ на втора страница в споразумението е копие на подписа на И. В. И.. Подписът под думите „втора страна“ на втора страница на споразумението е копие на подписа на Б. В. Б..

10. Подписът „за получател“ до дата „17.05.2008“ в обратна разписка *88000000141312* е изпълнен от Б. В. Б..

11. Подписът след думата “С УВАЖЕНИЕ” в молба от И. В. И. вх. № 281/27.05.2008 г. е изпълнен от И. В. И..

12. Екземплярът в пълномощно рег. № 2665/13.05.2008 г. по регистъра на * Н. Д. е представен като копие в изпълнителното дело. Подписът в графа „За упълномощител“ в това пълномощно е копие на подписа на И. В. И..

В съдебно заседание бе назначена и приета допълнителна съдебно-графическа експертиза. При разпита си в съдебно заседание вещите лица заявиха, че поддържат представеното от тях по НОХД № 1088/2018 г. предходно писмено заключение и нямат допълнения по него, нито искат да го променят, тъй като обективно изследваните документи са същите, изследванията, които са извършили, важат и към днешна дата, а и техниката, с която са извършили изследванията е същата. Видно от заключението им:

1. Поредността на изпълнение на подписите за „Получател“ и датите в съобщения по ИД № 00263/2007 г. до И. В. И. от * Т. К. са изпълнени както следва:

- на л. 44 от ИД първо е изпълнена датата, а след това е положен подписа за получател;

- на л. 21 и л. 47 от ИД, не може да се установи поредността на изпълнение на датата и подписа за получател.

2. Подписите за „Получател“ от името на И. В. И. в трите Съобщения, приложени като л. л. 21, 44 и 47 от ИД № 00263/2007 г. на * Т. К., са положени собственоръчно от И. В. И.. Тези подписи не са привнесени, пренесени, копирани или имитирани.

3. Подписът след думата „С УВАЖЕНИЕ“ в Молба от И. В. И. вх. № 181/11.04.2008 г. не е положен от П. В. Л. и Д. П. Е..

4.Подписът след думата „С УВАЖЕНИЕ” в Молба от И. В. И. вх. № 182/11.04.2008 г. не е положен от П. В. Л. и Д. П. Е..

ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО:

Съдът намира описаната по-горе фактическа обстановка за безспорно установена, доколкото я изведе от събраните в хода на съдебното следствие писмени, гласни и веществени доказателства и доказателствени средства, ценени в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото.

Съдът кредитира показанията на свидетелите И. И. и Б. Б., дадени от тях в хода на съдебното следствие, досежно основните съставомерни факти и обстоятелства, както и относно част от фактологията, явяваща се част от предмета на делото, доколкото в тези им части посочените гласни доказателствени средства се припокриват с писмените доказателства и доказателствени средства, събрани по делото и на които съдът дава вяра. Така, съдът кредитира като достоверни показанията на тези двама основани свидетели в частта им, касаеща отношенията им към инкриминирания период от време, мястото и характера на извършваната от тях работа, техния работодател, а също и относно липсата на неуредени финансови отношения между двамата, в това число относно представените по делото записи на заповед, а също и обстоятелствата около съставянето на същите, както и относно ролята на св. Р. Д., Ж. М. и * Л. в целия казус. В тези им части показанията на И. и Б. се припокриват като фактология и време с писмените доказателства по делото, както и с частично кредитираните показания на цитираните по-горе свидетели. Относно времето на посещение в кантората на подсъдимия, както и броя на посещенията на И. и Б. в нея, съдът не кредитира показанията им, доколкото противоречат на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Л. частично – само досежно онези факти обстоятелства, които се потвърждават от писмените доказателствени материали или от показанията на свидетелите, които съдът намира за достоверни. Така, съдът кредитира показанията на Л. касателно обстоятелствата по запознаване на свидетелите И., Б. и Д. с подсъдимия, относно причината за посещението на кантората на последния в гр. ** и относно лицата, посетили кантората и начина, по който те са пристигнали в Бургас, както и относно отношенията му със свидетелите Г. В. и Р. Д.. В останалата им част, показанията на Л. са противоречиви, откъслечни и неясни, като същият заявява и че не си спомня важни съставомерни факти и обстоятелства. В тази им част те противоречат съществено на показанията на свидетелите Р. Д. и Д. Е.. Противоречието е обяснимо предвид опасността, излагането на възприетите от него и действително настъпили факти и обстоятелства, да доведе до евентуално ангажиране на наказателната му отговорност предвид ролята, която свидетелят е изиграл при осъществяване,

ведно с посочените свидетели, на предварително замислената измама.

Съдът не кредитира изцяло показанията на св. Р. Д.. Същият по същество отрече да възприел основните съставомерни факти обстоятелства, включително и относно приложените по делото писмени доказателства и твърдените записи на заповед между И. и Б.. Подобно на Л., процесуалното поведение на този свидетел е обяснимо през призмата на чл. 121, ал.1 от НК, доколкото събраният по делото и ценен като годин и достоверен доказателствен материал, включително показанията на самите И. и Б., го разкрива като един от основаните организатори на схемата за измама.

Съдът не кредитира показанията на св. Д. Е. в частта им, касателно професионалните ѝ отношения с * Л. и кой е бил инициатора за изготвяне на процесните пълномощни и молби за снабдяване със скици от кадастъра, вкл. и на процесния имот по изп. дело на св. М., тъй като в тази им част те противоречат както на показанията на св. Л., така и на експертните заключения.

Съдът кредитира като достоверни показанията на св. В. освен в частта им, в която той отрича да е знаел за фиктивните отношения между Б. и И. и наличието на записи на заповед, които формално да ги уреждат, тъй като в тази им част те противоречат както на показанията на самите И. и Б., така и на показанията на св. Л. и останалите писмени и гласни доказателствени материали по делото. И тук, както и по отношение на останалите свидетели, свидетелят не разкрива всички детайли от случилото се с оглед опасността да обвини сам себе си в извършване на противозаконно действие – от веригата косвени доказателства по делото може да се направи един единствен възможен извод, а именно че В. е бил основният инициатор на идеята за „присвояване“ на процесния общински имот, чрез посредничеството на трети лица.

Съдът кредитира изцяло като безпротиворечиви, достоверни и относими към предмета на делото показанията на разпитаните по делото свидетели М. Ц. Р., М. Г. И., К. К. К., Г. П. Г. (включително и тези, прочетени в хода на съдебното следствие на основание чл. 281 от НПК), М. А. Б., Д. Б. Н., Е. Г. М., Н. Ж. К. и А. И. Г.. Съдът кредитира и показанията на лицето О. Л. С., разпитан като свидетел в хода на досъдебното производство и прочетени в съдебното следствие на основание чл. 281, ал. 1, т. 4 от НПК.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Ж. М., Г. М., В. В. и В. Б., тъй като същите са относими към предмета на делото, взаимно се допълват и се подкрепят от писмените и гласни доказателствени материали, събрани по делото.

Съдът кредитира показанията на св. Н. З. Г., дадени от него в хода на разследването и прочетени в съдебно заседание на основание чл. 281, ал.5, вр. ал.1, т.2 от НПК, доколкото намира същите за относими към предмета на доказване, а и се потвърждават от писмените доказателства по делото. Съдът не кредитира показанията на Г., дадени в съдебно заседание, тъй като същите

са неясни и объркани, свидетелят отговаряше завоалирано и с условности, очевидно съобразявайки се с разпоредбата на чл. 121, ал.1 от НПК, предвид безспорно установената му връзка с издаването на съдебни решения по фиктивните процесни записи на заповед.

Съдът не кредитира показанията на св. М., дадени от него в хода на съдебното следствие, тъй като същите са неясни, уклончиви и противоречащи на останалите писмени и гласни доказателствени материали.

При изграждане на фактическата обстановка, описана по-горе, съдът се съобрази и с обясненията на подсъдимия Т. К.. Същият, по същество не отрече извършването на описаните в обвинителния акт действия, но отрече същите да представляват нарушения на служебните му задължения, както и че е действал, воден от специалната цел – да осигури имотна облага на св. И.. Предвид двойката природа на обясненията на подсъдимото лице в хода на наказателното производство – от една страна те представляват доказателствен източник, а от друга страна те са един от основните способи за осъществяване правото на защита, съдът прецени, че следва да кредитира само тези обяснения, които намират подкрепа в събраният и кредитиран от съда писмен доказателствен материал по делото, а в останалата им част – да ги третира като изявления, свързани с възприета от него защитна позиция. В тази връзка съдът кредитира обясненията на подсъдимия, че не познава и няма изградени близки и приятелски отношения със свидетелите И., Б. Р. Д. и Г. В., доколкото тези му обяснения се потвърждават и от разпита на посочените свидетели. Съдът дава вяра на обясненията на подсъдимия относно източниците на информацията относно собствеността на процесния имот към момента на изготвяне на описа му, тъй като в тази им част те се подкрепят от показанията на св. Г., който като вещо лице, назначено за определяне оценката на описания процесен имот, потвърждава, че също е видял документите, сочени от подсъдимия и тях е взел предвид при изготвянето на експертното си заключение.

Съдът даде вяра и на заключенията на вещите лица по назначените по делото експертизи, доколкото същите са подробни и добре аргументирани, като за изготвянето му са използвани съответни научни методи, а и съдът няма основание да се съмнява в добросъвестността и професионалната компетентност на експертите.

За да изведе описаната по-горе фактическа обстановка, съдът кредитира изцяло писмените доказателства и доказателствени средства, приложени по делото, които съдът намира за достоверни и относими към предмета на делото, а също и за приобщени към доказателствената съвкупност по делото при спазване на процесуалните правила, установени в НПК.

ПРАВНИ ИЗВОДИ

Предвид изложената по-горе фактическа обстановка, приета за

безспорно установена въз основа на събраните по делото и кредитирани като безпротиворечиви, достоверни, годни и относими доказателства и доказателствени средства, настоящият съдебен състав намира, че с поведението си, инкриминирано от прокуратурата в обвинението й, подсъдимият Т. Д. К. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, тъй като не се установи в периода 11.12.2007 г. - 14.05.2008 г. в гр. Бургас, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение, а именно ** с рег. № * на Камарата на *, с район на действие *, той да е нарушил служебните си задължения при извършване на действия по изпълнително дело № 20077080400263/2007 год. по описа на * Т. К. с цел да набави имотна облага за вискателя И. В. И..

От доказателствените материали по делото действително се установява, че на 11.12.2007 г. подсъдимият е изпратил призовка за доброволно изпълнение на длъжника Б. В. Б., без да посочи имота, спрямо когото се насочва принудителното изпълнение и начина за принудително изпълнение, както и без да изпрати писмо до Служба по вписвания в гр. Несебър с искане за налагане на възбрана върху поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, съгласно чл. 343, ал. 2 от ГПК (отменен). Според прокуратурата, по този начин К. е нарушил служебните си задължения. Така обаче описано в обвинението, инкриминираното поведение на подсъдимия не покрива изискванията на законодателя за изпълнително деяние на престъплението по чл. 282, ал.1 от НК. Законодателят е предвидил, че това престъпление може да се извърши в три различни форми на изпълнително деяние – нарушаване на служебните задължения, неизпълнение на служебни задължения и/или превишаване на правата или властта. Съгласно трайно възприетата съдебна практика, обобщена в ППВС № 2 от 1980 г., длъжностното лице нарушава служебните си задължения, когато извършва дейност, несъобразена с установените изисквания за заеманата длъжност, т.е., от подсъдимият се изисква да има активно поведение. В конкретният случай, ако според прокуратурата подсъдимият К. е извършил нарушение, като е изпратил призовка за доброволно изпълнение, то следва, че действията му са несъставомерни, тъй като изпращане на призовка за доброволно изпълнение е сред задълженията му като ** при образувано изпълнително дело. Ако според прокуратурата инкриминираното поведение се изразява в непосочване в призовката на имота, спрямо когото се насочва принудителното изпълнение и начина за принудително изпълнение, както и в неизпращане на писмо до Служба по вписвания в гр. Несебър с искане за налагане на възбрана върху поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, то тогава следва да се приеме, доколкото се касае за бездействие, че подсъдимият всъщност не е изпълнил свои служебни задължения, които са му били вменени с разпоредбата на чл. 343, ал.2 от отменения ГПК. Срещу К. обаче не е повдигнато обвинение, че е извършил престъплението чрез това изпълнително деяние на чл. 282, ал.1 от

НК.

Извън тези теоретични разсъждения следва да се посочи, че е спорно дали въобще в случая е налице някакво допуснато неизпълнение на служебно задължение. Това е така, доколкото разпоредбата на чл. 325, ал.1 от ГПК, на която се е позовал подсъдимият К., не изисква в призовката за доброволно изпълнение да се вписва имотът, върху който ще се насочва принудително изпълнение, нито изисква да се изпращат съобщения за наложени възбрани. Нормата на чл. 325, ал.1 от ГПК е обща спрямо чл. 343, ал.2 от ГПК, като последната се отнася само за случаите, когато се касае за изпълнение на парично задължение. Ето защо не може да се приеме, че в този случай са настъпили някакви вредни последици за когото и да било. Не следва да се забравя също и фактът, че посочената от прокуратурата призовка не е стигнала до адресата си и не е породила правни последици. Подсъдимият е изправил пропуската си, като на 28.01.2008 г. съставил нова призовка за доброволно изпълнение с изх. № 146/28.01.2008 г., в която вече вписал както предстоящото извършване на опис, посочвайки времето на извършването му (ден и час), така и данните, индивидуализиращи имота, върху който ще се насочи принудителното изпълнение. Призовката е била получена лично от мнимия длъжник Б..

Неизпращането на съобщение за възбрана е бездействие, което К. е допуснал и в двата случая на изпращане на призовка за доброволно изпълнение, но това бездействие, както бе посочено вече, следва да се квалифицира като неизпълнение на служебни задължения. То обаче пряко не е свързано по причинно-следствен път с посочения от прокуратурата общественоопасен резултат – настъпване на имуществени вреди за Община Несебър. Както основателно посочват защитниците на подсъдимия, възбраната не е способ за принудително изпълнение, а е обезпечителна мярка и поради това невписването на възбраната по-скоро уврежда правата на мнимия вискател И. И., а не го облагодетелства. Що се касае до твърденията на прокуратурата, че по този начин подсъдимият бил попречил на истинският собственик на процесния имот да установи, че спрямо последния ще се извършва някакво действие по чуждо изпълнително дело, следва да се посочи, че макар действително вписването да цели да оповести на трети лица наложената възбрана, като им я противопостави, в конкретният случай това неизпълнение не води само по себе си до ощетяване на действителния собственик на имота, именно защото няма наложена възбрана и няма оповестяване от съдия-изпълнителя, че ще предприема принудително изпълнение спрямо този имот. Възбраната няма вещноправен ефект, тя е обезпечителна мярка и цели безпрепятственото приключване на принудителното изпълнение, като лишава длъжникът от правото да се разпорежда с вземането или с вещта, като под страх от наказателна отговорност не може да изменява, поврежда или унищожава вещта. Възбраната не нарушава правата на трети лица, собственици на възбранения имот – те все още могат да го стопанисват и управляват, дори и да се

разпореждат с него, като определени случаи тези сделки могат да бъдат противопоставими както на длъжника, така и на вискателя; ГПК урежда също и възможността такива собственици да жалят действията на съдия – изпълнителя от момента на узнаването им - чл. 333 от отменения ГПК, а и имат възможност, след проведената публична продажба и възлагане на имота на купувача, да водят установително исково производство – чл. 336 от отменения ГПК. От друга страна, при вписване на възбраната съдията по вписванията не извършва проверка за собствеността на имота, следователно липсва възможност същият да уведоми истинският собственик за наложената обезпечителна мярка.

Според прокуратурата подсъдимият е осъществил престъплението, преследвайки специалната цел да набави за вискателя И. имотна облага, като на 12.02.2008 г. е извършил опис на поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, собственост на Община Несебър, посочвайки го като собственост на Б. В. Б., без да е без да е извършил проверка за собствеността и въпреки, че не е била наложена възбрана на имота към момента на извършване на опис. Недоказано остана обвинителното твърдение, че подсъдимият не е извършил проверка на собствеността, напротив – видно от доказателствата по делото, на него и на вещото лице, назначено да изготви оценка на процесния имот, са били предоставени скица № 24895/20.07.2007 г. на Агенцията по кадастъра – Бургас и Решение № 134/1991 г. на РС-Несебър, които са свидетелствали, че процесният имот е собственост на св. Б.. От друга страна, доколкото не е съобразено със закона, не може да бъде споделено разбирането на прокуратурата, че проверката на собствеността на имота, който се описва, следва да се извърши само чрез справки в данъчните и нотариалните книги. Самата разпоредба на чл. 373 от отменения ГПК допуска широк кръг от източници на информация, от които съдебният изпълнител да установи собствеността на имота – „...и по друг начин, включително и чрез разпит на съседни. Когато няма сигурни данни за собствеността, взема се предвид владението към деня на възбраната.“, т.е., не може да се твърди, че подсъдимият е допуснал нарушение, след като се определил собствеността на описания имот въз основа на документи, които на пръв поглед не са могли да бъдат подложени на съмнение и които са представлявали източник на такава информация.

Що се отнася до липсата на изпратено съобщение за наложена възбрана, съставянето на опис на недвижимия имот, без върху него да е наложена възбрана, действително представлява нарушение на правилата в ГПК, тъй като вписаната възбрана е условието, което законът поставя като начало на целия процес по принудително изпълнение. Конкретното нарушение обаче, не може да се приеме като изпълнително деяние по чл. 282, ал.1 от НК, доколкото същото няма пряка причинно-следствена връзка със сочената от обвинението имуществена вреда за Община Несебър. Доколкото процесуалните последици на възбраната са, че поражда правомощие за съдия-

изпълнителя да продаде възбранения имот на публична продан, както и да извършва до продажбата му управителни действия спрямо него, следва да се приеме, че единствените нарушения на служебните задължения, които подсъдимият е извършил като ** по посоченото изпълнително дело, и които са в пряка причинно-следствена връзка с опита да се придобие собствеността върху процесния имот от св. И. като мним взискател, не е изготвянето на описа, а изготвянето на обявлението за публична продан на въпросния имот, а също и изготвените писма до мнимия длъжник и мнимия взискател, и съставения протокол за нестана на публична продан на имота. Тези действия представляват нарушение на служебни задължения от *, защото са извършени въпреки липсата на вписана възбрана върху имота, а същите имат принципно пряко отражение върху промяната на собствеността на имота, срещу който се насочва принудителното изпълнение. За тези действия на подсъдимия К. обаче няма предявено обвинение, поради което настоящият съдебен състав не може да ги използва като аргументи за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия.

Според прокуратурата подсъдимият е извършил престъплението, като в нарушение на служебните си задължения на 14.05.2008 г. е издал постановление за възлагане на недвижим имот на взискателя И. В. И., като в същото вписал поземлен имот с идентификатор 27454.30.27 в землището на с. Емона, общ. Несебър, собственост на Община Несебър, като собственост на длъжника Б. В. Б.. Действително в конкретният случай съставянето на постановление за възлагане на недвижим имот на мнимия взискател И. е нарушение на служебните задължения, тъй като е липсвала вписана възбрана на този имот – това действие е логична последица от цялата верига от неправилни действия на подсъдимия, посочени по-горе, но за които няма обвинение - изготвянето на обявлението за публична продан на въпросния имот, изготвените писма до мнимия длъжник и мнимия взискател и съставения протокол за нестана на публична продан на имота. Въпреки това, според настоящият съдебен състав, наказателната отговорност на подсъдимия К. не следва да бъде ангажирана, тъй като от тези му действия не е настъпил, посочения от прокуратурата общественоопасен резултат – причиняването на имуществена вреда на общината. Съгласно ТР № 4 от 11.03.2019 г. на ОСГТК на ВКС, възлагането на имот при публична продан на привиден кредитор не поражда вещнопрехвърлителен ефект като недействителността на публичната продан може да се релевира както чрез самостоятелен установителен иск, така и чрез позоваване от ищеца и възражение на ответника в други производства. Това е така, защото публичната продан е деривативен способ за придобиване на собственост, при които от момента на влизане в сила на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имота – в този смисъл са разясненията и в Тълкувателно решение № 5/2015г. на ОСГК. Следователно купувачът по постановление за възлагане на недвижим имот не може да придобие нещо, което длъжникът не е притежавал към момента на влизане в сила на

възлагателното постановление, т.е., ако длъжникът не е бил собственик на имота, то постановлението за възлагане, макар и годно правно основание съгласно чл. 77 ЗС, няма вещно-транслативен ефект.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че инкриминираните действия на подсъдимия К. не са съставомерни от обективна страна и защото сами по себе си не биха довели до настъпването на предвидения от законодателя съставомерен общественоопасен резултат – не биха довели до имуществена вреда, респ. имуществено обогатяване на трето лице.

Липсват доказателства, които да установят по несъмнен начин, че инкриминираното поведение на подсъдимия Т. К. е съставомерно и от субективна страна. Събраните по делото доказателства сочат, че той и мнимия кредитор И. не са били в близки и приятелски отношения, нещо повече – те не са се познавали изобщо до посещението на И. в кантората на подсъдимия, придружаван от свидетелите Л. и Д.. При тези обстоятелства и доколкото зад всяко човешко решение стои емоцията и желанието за задоволяване на осъзната лична потребност, не може да се направи закономерен извод за формирана в съзнанието на подсъдимия специална цел – твърдяното от прокуратурата имуществено облагодетелстване на мнимия кредитор И., доколкото липсва основателен и логичен мотив или причина тази цел да бъде основополагаща за решението на К. да извърши инкриминираните деяния.

Предвид изложените съображения, съдът призна подсъдимия Т. К. за невиновен и го оправда по предявеното му обвинение за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

Ръководен от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: